

JSEM A OFAAR - A KDO JE VAC?

Čtvrtek, 02. čer. 2008

Ihned "předešvým dopisem" se přiznávám, že svou zeleno-citroenovou abku mám v servisu, má rozflákaný přední nárazník a jedno přední světlo. Netrefila jsem se totiž do garáže... Po pár jízdách v autokole jsem požádala otce svého dítěte, aby se mnou jezdil, jelikož nebyl nikdo jiný, kdo by se mnou riskoval život.

Naježdili jsme si celých 200 km; vím, že to nic není, ale v městském provozu, po Kotělkách, na dálnici... a nebyla žádná sranda. Byl to uřadník, který si smlsne na každé chybičce, a ve a klade sugestivní dotazy. "Proč jsi málem nabrala támhle ty svodidla? Proč jsi v té zatáčce vjela do protisměru?" Proč jsi zatočila doleva, když jsem říkal doprava (A to vynechávám příslušné expresivní výrazivo.) No, jediná odpověď na to asi byla: "jsem BLBÁ, BLBÁ, BLBÁ..." A snažila jsem se soustředit na jízdu a držet ústa. Jen jednou mi ujelo něco jako "Ano, Pane", ale naštěstí se mi to podařilo ututlat a kontrovala jsem, že "Synek chce bonbón". Ono se to sice nerýmuje, ale někdy i totální blbost zabere, uff. Pravděpodobně jsem nutnost zacpat momentálnímu koliteli hubu přesociovala na ten kousek cukříku. Pak už to začalo být lepší, myslím s mou jízdou, tak jsem pozvala na vyjížďku, tedy na blízké parkoviště a zpět. Nasedly jsme a já zkoušela nastartovat, asi 10x, už mi to bylo hodně divné, volala jsem tedy svému synovci, ten mi poradil, že existuje fenomén "zamknutý volant" - a jak si s tím poradit během dvou minut. Bohužel už se mi mezitím asi podařilo vybit baterku a nalákat houfec souseda, třeba umilá, kteří se velmi bavili. Proč ne, zábava k životu nutná je a: nahodila jsem úsměv, vystoupila z auta, vypnula prsa, tak se to přýdělá, a jen tak jsem se opřela o dveře a snažila se o ladné křivky. Okamžitě jsem si řekla, že kráva, nebo ti okolostojící byli všichni nad 70 a hlava mi začala rotovat, co s tím... Než má skoro 40letá palička něco vymyslela, baterka byla venku, na nabíječe, a ráno si mám přijít. To se však mezitím podařilo vystoupit mé matce a zazdalo se jí, že se nechovám k pánům dosti uctivě a začala mě posílat od jednoho k druhému, až je stávkou poprosím a poděkují, popř. padá, přislíbím revanš. (Či jinou odměnu? A tak jsem raději odpoklonkovala i s dítětem pryč.) Takže už jsem uměla odemknout volant, otevřít kapotu, odmontovat baterku... skvělé... A pak zase pár jízd s oteckem. A to ještě v průběhu jízd zkoušel pořídit procenta, které vidí svého syna (no, to by bylo na delší povídání, jelikož to není jeho jediný synek), ale já se musela soustředit na jiné věci; v těch chvílích mě však napadlo to profláknuté řešení: třebaže na cvičičce, lehké boji. Náhoda. Už mám pár samostatných jízd za sebou, tedy nejen na parkovišti, dnes jsem byla dokonce s babičkou a miminkem nakoupit v Kauflandu, věra jsem je vzala jen tak na vyjížďku.. A - pak jsem s tím rypla o futro garáže. Asi poznáte, že jsem Ostravak, a jsem fakt nasmolena na sebe, bo koho by to napadlo jezdit do garáže z blízké vzdálenosti - ze zatažkyrovnu do garáže. Jo, ja už citila, že se blíží karambol, ale spletla jsem si plyn s brzdou... TažnáSlavné neslavné zátky